

РЕШЕНИЕ

№ 14

Гр. София, 07 юни 2019 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, трето наказателно отделение в открито съдебно заседание на двадесет и втори януари през две хиляди и деветнадесета година в състав

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДАНИЕЛА АТАНАСОВА
ЧЛЕНОВЕ: ЛАДА ПАУНОВА
КРАСИМИРА МЕДАРОВА

при участието на секретаря Н. ПЕЛОВА
и след становище на прокурора от ВКП, АТ. ГЕБРЕВ, като разгледа докладваното от съдия Медарова наказателно дело № 1190/2018 год. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството пред ВКС е по реда на глава XXIII от НПК.

Образувано е по касационна жалба на подсъдимите Л. Д., чрез упълномощения защитник адв. Д. Д. и на подсъдимия Г. П., чрез упълномощения защитник адв. Л. срещу решение № 335/16.08.2018 г., на Софийски апелативен съд, НО, 6 състав, постановено по в.н.о.х.д. № 1551/2017 г., в осъдителната му част.

В касационната жалба се релевират всички касационни основания по чл.348, ал.1, т.1-3 от НПК и се прави искане за отмяна на въззивното решение в обжалваната част и връщане на делото за ново разглеждане от друг въззивен състав, алтернативно - за оправдаване на двамата подсъдими по предявеното им обвинение.

Оплакването за допуснати съществени процесуални нарушения се мотивира с липса на мотиви и постановяване на решението на базата на предположения. Основен довод в тази насока е извода на въззивният съд за местоположението на оръдието за изкуствен сняг. Според защитата процесното оръдие се намира извън зоната на ски – пистата, а не „върху трасето, използвано за ски писта и обработено от машините на концесионера на ски зоната в /населено място/“, както е приел въззивният съд. Последното, според защитниците на подсъдимите е в противоречие със заключението на картографската експертиза и показанията на разпитаните свидетели, които са били ангажирани с поддръжка и контрол на ски пистите в района. Наведен е и довод, че подсъдимите са признати за виновни по непредявено обвинение, като извършваната от тях инкриминирана дейност не се счита за правно регламентирана такава, тъй като в Наредбата за категоризация на ски пистите липсват нормативни изисквания за обезопасяване на оръдия за сняг. Такива са били приети с последваща Наредба, която не е била в сила към датата на деянието. В жалбата се твърди и липса на отговор на възраженията на защитата в решението на контролирания въззивен съд.

Нарушението на материалния закон е мотивирано с признаването на подсъдимите за виновни относно немарливо изпълнение на задълженията им по обезопасяване на ски-писти, при наличните по делото данни, че оръдието за сняг е било поставено извън границите на ски писта „населено място“.

Наказанието се оценява като явно несправедливо по съображения за неправилно признаване на подсъдимите за виновни относно несъставомерно деяние.

Подсъдимите Д. и П., редовно уведомени, не се явяват пред ВКС. Представяват се от упълномощените лично от тях защитници.

В съдебно заседание пред касационната инстанция упълномощеният защитник на подсъдимия П., адв. Л. поддържа касационната жалба по изложените в същата съображения и с направените искания за отмяна на въззивното решение. Сочи, че основен довод в жалбата е липсата на отговор от въззивния съд на възраженията на защитата и в частност на това имат ли подсъдимите служебно задължение да обезопасяват техническо съоръжение, което се намира извън района на ски-пистата, която е регламентирана с топографски граници при отдаването ѝ на концесия на дружеството концесионер.

Упълномощеният защитник на подсъдимия Д., адв. Д. пред ВКС моли за отмяна на решението на въззивния съд и за оправдаване на двамата подсъдими или за връщане на делото за ново разглеждане от друг въззивен състав. Сочи, че съдилищата по фактите са приели, че оръдието за сняг е било поставено извън ски-пистата, която подсъдимите са имали задължение да обезопасяват. Едновременно с това са ги признали за виновни относно неизпълнение именно на задължението да обезопасяват района на ски – пистите, без да отговорят на въпроса дали мястото, на което същото е било поставено е „ опасно“ по смисъла на Наредбата за категоризацията на ски пистите и в този смисъл дали инкриминираната дейност е правно-регламентирана такава по смисъла на чл.123 от НК.

Прокурорът от Върховна касационна прокуратура пред касационната инстанция застъпва становището, че жалбата на подсъдимите е неоснователна, а атакуваното решение е правилно и законосъобразно и следва да се остави в сила. Намира, че въззивният съд е дал подробен отговор на направените с въззивната жалба оплаквания от защитниците на подсъдимите, които са били поддържани от тях и в жалбата срещу присъдата на първия съд. Счита, че мястото, където е било поставено процесното оръдие за сняг не е било обозначено като част от ски пистата и наличието на снеговалеж е било пречка да се установи къде свършва ски-пистата, което е било задължение на подсъдимите.

В реплика от адв. Д. се отправя упрек,че обвинението излиза извън рамките на предявеното с обвинителния акт. В реплика на адв. Л. се сочи,че обезопасяването на района извън ски пистата, където е било поставено оръдието за сняг не попада в регламентираните задължения на подсъдимите, поради което те не могат да носят наказателна отговорност за неизпълнението му.

Върховният касационен съд, трето наказателно отделение, след като обсъди наведените в касационните жалби на упълномощените защитници на подсъдимите основания и доводите на страните от съдебно заседание и в рамките на законовите си правомощия по чл.347, ал.1 от НПК, намира за установено следното:

С присъда № 5207/16.10.2017 г., постановена по н.о.х.д. № 265/2017 г., по описа на Окръжен съд –гр. Благоевград, НО, 5 състав, подсъдимите Г. И. П. и Л. Г. Д. са признати за виновни в това, че на 02.02.2014 г. на ски писта № 4/ „населено място“ /в ски зона /населено място/, съответно подсъдимият П. в качеството на „Отговорник ски патрул“ в „фирма,, – /населено място/, а подсъдимият Д. в качеството на „Ръководител звено по поддръжка и безопасност на пистите“ в [населено място], при условията на независимо съпричиняване един с друг причинили смъртта на А. С. А., поради немарливо изпълнение на правно-регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност, изразяващо се за подсъдимия П., както следва:

- на минималните задължителни изисквания за безопасност на ски пистите, съгласно чл. 1, ал.2, вр. ал.1, т.2 от Наредба за категоризиране на ски пистите /приета с ПМС № 30/28.02.2005 г., в сила от 15.03.2005 г. /, а именно, на раздел 1-ви на приложение № 1 към Наредбата, на част 1-ва, т.1, т.1.5 и част 2-ра, т.11, т.11.3 и 11.5

- на задълженията съгласно длъжностната му характеристика да следи за спазване на правилата за БЗУТ от служителите в отдел „ПП“, от служителите на длъжност ски патрул и шофьори на спец. техника, да следи и отговаря за доброто състояние и обезопасяването на пистите през зимата, да следи за спазването на инструкции за безопасна работа с машините и съоръженията

- на мерките за безопасност в т. 2.2.15 от ръководство за експлоатация и поддръжка /технически паспорт/ на машина за сняг тип „марка“, марка и модел „марка“, модел „модел“, със сериен № /номер/, а именно: след като оръдието за сняг е на открито /на пистата/ да е защитено с подходящи предпазни платна и оградено с мрежа / ограда за ски писта, като не е обезопасил намиращото се в зоната на ски писта „населено място“ оръдие за сняг тип „марка“, марка и модел „марка“, модел „модел“, със сериен №/номер/с оградни мрежи и предпазни дюшеци, поради което и на осн. чл.123, ал.1 от НК и чл.54 от НК е осъден на лишаване от свобода за срок от една година, изтърпяването на което е отложено с изпитателен срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила, и за подсъдимия Д., както следва:

- по чл. 1, ал.2, вр. ал.1, т.2 от Наредба за категоризиране на ски пистите /приета с ПМС № 30/28.02.2005 г., в сила от 15.03.2005 г. /, а именно, на раздел 1-ви на приложение № 1 към Наредбата, на част 1-ва, т.1, т.1.5 и на част 2-ра, т.11, т.11.3 и 11.5

- на задълженията, съгласно длъжностната му характеристика да следи за обезопасяване на пистите и всички обслужващи ги съоръжения, да поставя обезопасителни и предпазни мрежи по ски пистите, да обезопасява с дюшеци стълбове и оръдия за сняг

- на мерките за безопасност в т. 2.2.15 от ръководство за експлоатация и поддръжка /технически паспорт/ на машина за сняг тип „марка“, марка и модел „модел“, модел „модел“, със сериен № /номер/, а именно: след като оръдието за сняг е на открито /на пистата/ да е защитено с подходящи предпазни платна и оградено с мрежа / ограда за ски писта, като не е обезопасил намиращото се в зоната на ски писта „населено място“ оръдие за сняг тип „марка“, марка и модел „марка“, модел „модел“, със сериен № /номер/ с оградни мрежи и предпазни дюшеци, поради което и на осн. чл.123, ал.1 от НК и чл.54 от НК е осъден на лишаване от свобода за срок от една година, изтърпяването на което е отложено с изпитателен срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила.

Със същата присъда подсъдимите Г. П. и Л. Д. са осъдени солидарно да заплатят направените по делото разноски в размер на 2840 / две хиляди осемстотин и четиридесет / лв. , в полза на ОД на МВР както и сумата от 486 / четиристотин осемдесет и шест / лв., разноски по делото.

С решение № 335/ 16.08.2018 г. на Софийски апелативен съд, НО, 6 състав, постановено по в.н.о.х.д. № 1551/2017 г., присъдата на Окръжен съд – гр. Благоевград, № 5207/16.10.2017 г., по н.о.х.д. № 265/2017 г., е изменена по отношение на подсъдимия Г. П., който е оправдан по обвинението да е нарушил задълженията си по длъжностна характеристика – да следи за спазване на правилата за безопасни и здравословни условия за труд от служителите в отдел „ПП“, от служителите на длъжност ски патрул и шофьори на специална техника и да следи за спазването на инструкциите за безопасна работа с машините и съоръженията.

Присъдата е изменена и в частта относно разноските по делото, като подсъдимите са осъдени да заплатят разделно направените разноски. В останалата част присъдата на окръжния съд е потвърдена.

Касационните жалби на защитниците на подсъдимите П. и Д. са подадени в законовия срок по чл.350, ал.2 от НПК и от активно легитимирани страни, поради което подлежат на разглеждане, като разгледани по същество се явяват неоснователни.

Относно оплакването за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила:

Същото е предмет на първоначално разглеждане, с оглед законовите последици в случай на установяване на основателността на оплакването, които се изразяват в отмяна на атакуваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав.

В съдебно заседание пред ВКС защитниците на двамата подсъдими поддържат като основен довод в подкрепа на това оплакване, липсата на отговор от въззивния съд на възраженията на защитата по отношение на правилността на постановената присъда. На първо място се сочи, че фактите по делото за местоположението на оръдието за изкуствен сняг, в което е настъпил удара с пострадалия, са възприети при превратно тълкуване на наличната доказателствена съвкупност.

Възражението е неоснователно.

На първо място следва да се отбележи, че касационната инстанция извършва проверка относно допуснати съществени процесуални нарушения при събирането и оценката на релевантните за обвинението доказателства, както и на начина на формиране на вътрешното убеждение на съдилищата по фактите, без в правомощията ѝ да се включва проверка на правилността на установените фактически положения по същество. Последното представлява довод за необоснованост, който е извън пределите на касационната проверка и не представлява касационен повод. В този смисъл не подлежат на проверка за тяхната правилност фактическите изводи на апелативния съд относно местоположението на оръдието за изкуствен сняг, като е допустимо да се проверява само доказателствената дейност на съда, на базата на която е направен този извод.

По делото, за целите на определяне на района на ски-писта „населено място“ и мястото, на което е било поставено оръдието за изкуствен сняг, въззивният съд е възприел становището на първият съд, който се е позовал на показанията на свидетелите-очевидци за мястото на инцидента, както и на заключенията на тройната техническа експертиза, назначена на досъдебното производство и това на допълнителната техническа експертиза, допусната от окръжния съд.

Касационната проверка показва, че фактическите изводи на въззивния съд са доказателствено обезпечени на базата на доказателства, събрани и оценени при спазване на изискванията на процесуалния закон. Не се констатира пороци при формиране на вътрешното убеждение на контролирания съд, които да поставят под съмнение неговата правилност.

В решението на САС е прието, че процесното оръдие за сняг е било поставено на границата на очертанията на ски писта „населено място“ по документи, като изводът е съгласно картографските очертания на ски-пистата, установени от заключението на допълнителната техническа експертиза. Едновременно с това, съдът е посочил, че местоположението на същото оръдие е попадало в частта от ски зоната, в която е била обособена писта „населено място“, която част фактически е била използвана от скиорите като ски-писта, поради особеностите на релефа на местността. Последният извод е основан на свидетелските показания на свидетелите-очевидци на произшествието и тези, имащи преки възприятия от мястото, на което пострадалият е намерен след сблъсъка с оръдието за сняг, както и на заявеното от служителите на „фирма“ и на доброволците от планинско спасителната служба, от протоколите за оглед на мястото на произшествието.

Принципно правилно е становището на защитата, че установяването на точното местоположение на оръдието за сняг, при всички случаи е от съществено значение за съставомерността на деянието. В конкретния случай същото следва да бъде разгледано в два аспекта – дали е било поставено в района на самата ски-писта и дали е представлявало съоръжение, което я обслужва. Съгласно задълженията на двамата подсъдими, произтичащи от длъжностните им качества – същите е следвало да носят отговорност за обезопасяването на ски пистите, което включва и обезопасяване на определени съоръжения, които обезпечават тяхната експлоатация. Последното изрично е посочено в т.2 от длъжностната характеристика на подсъдимия Д. и в част 2-ра, „мерки за безопасност“ от техническия паспорт на машината за изкуствен сняг „марка“, като задължение за подсъдимия П. в качеството му на отговорник за безопасността на ски пистата – т. 2 от същите. Възражението на защитниците на двамата подсъдими в насока неправилна оценка на доказателствата по делото касае първата хипотеза - оспорва се тезата на въззивния съд, че оръдието за сняг е било стационарирано в границите на ски-писта „населено място“, очертани от заявлението за категоризиране на същата и приложената скица. Внимателният прочит на въззивното решение установява липса на допуснато процесуално нарушение при оценката на доказателствата от значение за изясняване на оспорената фактология. Изводите на съда по фактите са базирани на вярна оценка на наличните доказателства. Апелативният съд коректно е посочил, че оръдието за сняг е било поставено на границата между очертанията на ски-писта „населено място.“ и заснежения участък от ски-зоната, намиращ се извън тези очертания, като се е позовал на картографските данни от допълнителното техническо заключение. Вторият фактически извод на САС, че същото оръдие на практика се е намирало в зоната, която скиорите са използвали за ски писта, / което до голяма степен е било обусловено от особеностите на терена –стръмен надлъжен наклон на основното трасе, който се увеличава, като за да бъде преодолян плавно е изисквал отклонение в ляво, за намаляване на скоростта, с което скиорите са излизали извън картографските очертания на пистата, които не са били обозначени / е на базата на напълно еднопосочните свидетелски показания, които са приобщени при условията на чл.371, т.1 от НПК, по искане на защитата, на данните от огледните протоколи и на заключението на допълнителната техническа експертиза. От показанията на свидетелите по делото се установява, че оръдието за сняг е било стационарирано в непосредствена близост до границата на ски пистата, за очертаването на която не са били поставени указателни табели. Безспорно процесното оръдие за сняг е било съоръжение, което е обслужвало ски-писта „населено място“, като е обезпечавало снежното ѝ покритие и обезопасяването му е било част от длъжностните задължения на двамата

подсъдими. При наличието на тези данни, становището на защитата, че въззивният съд не е обсъдил направеното възражение за местоположението на оръдието за сняг / извън или вътре в границата на ски-пистата /, предвид правното значение на този факт, е несъстоятелно. Не е налице и твърдяното игнориране на доказателства, с оглед съвкупната оценка на всички доказателствени източници, които са били кредитирани съобразно действителното им съдържание и смисъл. Изводите на въззивния съд, че оръдието за сняг към периода на настъпване на инцидента се е намирало в зоната на спускане на скиорите, поради навалелия сняг и липсата на обозначения за границите на пистата са фактологично верни. Същите са базирани на показанията на всички разпитани свидетели за обстановката в района на инцидента, както и на данните от протоколите за оглед на мястото на произшествието. Горните изводи не се намират в противоречие със заключенията на допълнителната техническа експертиза, която е определила района на ски-писта „населено място“ по документи, на базата на картографските обозначения в приложената скица към заявлението за категоризация на ски-пистата. Последното безспорно е следвало да бъде доведено до знанието на двамата подсъдими, като част от задълженията им да следят за обезопасяване на конкретната ски –писта. По същото време, неразделна част от това задължение е било и задължението им за обезопасяване на машините за изкуствен сняг, като обслужващи пистата съоръжения, които имат пряко отношение към експлоатацията ѝ по предназначение.

Двете задължения /за обезопасяване на ски пистата и обслужващите я съоръжения/ са посочени в една и съща част от подраздела на задължението по т.2 от дължностната характеристика на подсъдимия Д., именно поради неразривната им свързаност.

По отношение на подсъдимия П. задължението за обезопасяване на машината за изкуствен сняг произтича на самостоятелно основание от качеството му на Ръководител звено поддръжка и безопасност на пистите, който съгласно техническия паспорт на този вид съоръжения, част 2-ра, т.2.2.15, е отговорен за обезпечаване на мерките за безопасност , в случаите когато оръдието за сняг е поставено на открито

Тук е мястото да се обсъди възражението, че това задължение възниква само в случаите когато машината за изкуствен сняг се намира в границите на ски пистата, а не и когато е поставена извън нея. Същото не може да бъде възприето за основателно, поради конструктивните особености на съоръжението. Видно от разрешението за ползване на туристическата и ски зона, с център [населено място], № номер/дата, съоръженията за изкуствен сняг в ски зоната представляват подобекти към строежа на същата и са трайно закрепени към терена, като местоположението им не се променя. Следователно, задължението за тяхното обезопасяване възниква със самото им поставяне и е неразделна част от задължението за обезопасяване на ски пистите, възложено на ръководителя на звеното поддръжка и безопасност на пистите, която длъжност е заемал през процесния период подсъдимият П..

Без връзка с предявеното обвинение по чл.123 от НК е възражението от жалбите на двамата подсъдими, че съдът не е обсъдил данните по делото за установената към процесния период практика от служителите на „фирма“ да не обезопасяват оръдията за сняг, поставени извън границите на ски-пистите, които са ги обслужвали. Част от длъжностните задължения на подсъдимите, съгласно заеманите от тях длъжности е било обезопасяването на обслужващите експлоатацията на пистите съоръжения, като липсва ограничение дали съоръженията се намират в района на ски пистите или извън него. Определящо за характера на задължението е вида и предназначението на съответното съоръжение. Процесното оръдие за сняг, по технически паспорт представлява машина за сняг / за произвеждане на изкуствен сняг/, което определя и предназначението му - да обслужва ски пистата, като я снабдява със снежно покритие. Съгласно изискванията за експлоатация на оръдието, в случаите когато е поставено на открито /формулировката „ на открито“ се съдържа в техническия паспорт, в раздела отговорности на началник ски пистата / оръдието трябва да е защитено по съответен начин, описан в т.2.2.15 от техническия му паспорт, без значение дали същото е поставено в границите на пистата или е стационарирано извън нея, но обслужва експлоатацията ѝ.

С оглед изложеното, не се установи наличие на касационното основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК, поради което и не са налице предпоставките за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

При установената законосъобразна оценка на доказателствата и правилно формирано вътрешно убеждение на контролираните съдилища по фактите, материалният закон е приложен правилно.

Част от възраженията на защитата, изложени в касационната жалба, които са определени като процесуални нарушения представляват доводи за неправилно приложение на материалния закон, поради което следва да бъдат обсъдени при преценката на това касационно основание.

Доводите включват оспорването на инкриминираните текстове от Наредбата за категоризация на ски пистите и Ръководството за експлоатация и поддръжка на машината за изкуствен сняг, тип „марка“, като вид задължения, които е допустимо да запълнят бланкетния фактически състав на чл.123 от НК.

Подсъдимите П. и Д., в качеството им , съответно П. на „Ръководител звено поддръжка и безопасност на писти“ и Д., като „Отговорник ски патрул“ са адресати на инкриминираните им задължения, съгласно посоченото в длъжностните им характеристики, което определя и обема на отговорността им и представлява основанието, на което двамата са определени като адресати на съответните задължения в Наредбата и в изискванията за експлоатацията на машината за сняг, като обслужващо ски пистите съоръжение. Длъжностните задължения на подсъдимите не представляват запълващи бланкетния състав на чл.123 от НК норми, а са посочени във връзка с техните функции и произтичащите от тях нормативни задължения .

По отношение на обвинението в частта за допуснати нарушения относно норми на Наредбата за категоризация на ски-пистите /Наредбата/ :

ВКС намира, че подсъдимите П. и Д. правилно са признати за виновни относно неизпълнение на задълженията им съгласно Приложение № 1 към Наредбата по раздел 1-ви, по т.1.1.5, че по изключение задължително се обезопасяват опасни места на ски писта от категория „червена“, както и по т.1.1.3, за обезопасяване на участъци, в които съществува опасност от излизане извън пистата. Съгласно установените по делото факти, оръдието за изкуствен сняг е било поставено на границата на ски писта „населено място“, която не е била обозначена с действителните ѝ размери, както и не е бил поставен знак за наличието на оръдие за изкуствен сняг в непосредствена близост до нея. Съгласно заключението на техническата експертиза, машината за сняг е била поставена на границата с участък от пистата, в който наклонът ѝ рязко се е променял в посока увеличаването му, което е създавало обективна опасност от излизане извън очертанията на самата ски-писта от страна на спускащите се по нея. Последното обстоятелство обективно е налагало обезопасяването на този участък от пистата по предвидения в Наредбата ред, отделно от задължението за самостоятелно обезопасяване на оръдието за сняг по указания в техническия му паспорт начин, което е инкриминирано самостоятелно на подсъдимия Д., като част от задължението му да следи за обезопасяването на всички обслужващи ски пистите съоръжения.

Възражението от жалбата, че инкриминираните нарушения от Наредбата не се намират в причинна връзка с процесния инцидент с пострадалия, който е резултат от удар в оръдието за изкуствен сняг, е неоснователно. Съгласно фактите по делото, ударът е настъпил по време на спускането на пострадалия по ски-пистата, като отклоняването му от нея и последвалия сблъсък в оръдието е по посочената по-горе причина за промяна в особеностите на релефа и наклона на пистата, което не би настъпило при подходящо обезопасяване на съответния участък от пистата, на границата, с която е било поставено и самото оръдие за сняг. Правилно е становището на апелативния съд и по отношение на допуснатото от подсъдимите нарушение на правилата за безопасност от ръководството за експлоатация и поддръжка на машината за сняг.

Възражението, че изискванията за безопасност, закрепени в техническия паспорт на оръдието, не могат да ангажират наказателната отговорност на подсъдимите, като запълващи бланкетния текст на чл.123 от НК норми, е напълно несъстоятелно. В конкретният случай оръдието за изкуствен сняг не е било използвано за лична употреба от частни лица, а е било поставено в туристическа и ски зона с център [населено място] от дружеството, което стопанисва ски писта „Б.“, предназначено е било за неограничен кръг от хора, които ползват ски пистите, като ги е снабдявало със снежно покритие. Съгласно издаденото разрешение за ползване № СТ-12-106/22.03.2004 г., съоръженията за изкуствен сняг са обозначени като подобекти към строеж - „Туристическа и ски зона с център [населено място]“, с възложител „фирма“ и изграждането им е част от цялостния строеж на ски-зоната.

В тази връзка не може да бъде възприето за основателно възражението, че оръдието за изкуствен сняг не попада в категорията „съоръжения“, обслужващи ски-пистите, регламентирани от Наредбата за категоризация на ски пистите. Действащата към процесната дата Наредба е била издадена на осн. Закона за туризма. В чл.1, ал.1, т.2 от Наредбата е определен обхвата на същата, в който се включват и задължителните изисквания за безопасност и информационна обезпеченост, сложност на ски пистата и достъп до планинския участък и предоставяни туристически услуги на ски пистите, като минималните задължителни изисквания са определени в Приложение № 1 към Наредбата. Последното включва и съоръженията, които я обслужват, в това число и оръдията за изкуствен сняг, които видно от цитираното по-горе разрешение за ползване са определени като част от строежа на цялостната туристическа и ски зона, в която се намира ски писта „населено място“.

Предвид техническите характеристики на машината за сняг и предназначението ѝ да произвежда изкуствен сняг, с който обезпечава снежното покритие на ски-пистата, същата правилно е определена от контролираните съдилища като съоръжение, което обслужва ски-пистите и изисква съответно обезопасяване. В този смисъл липсата на точно посочване на машината за сняг като съоръжение в Наредбата за категоризиране на ски-пистите и направения паралел с последващия подзаконов нормативен акт, влязъл в сила след датата на деянието, са ирелевантни спрямо настоящото обвинение. Действащата към процесната дата Наредба е регламентирала минималните задължителни изисквания за безопасност на ски-пистите, конкретизирани в Приложение 1 към същата. В пар. 2 от ПЗР на Наредбата за категоризация на ски-пистите е въведено задължение за собствениците/ лицата с предоставени права за ползване / на прилежащото към ски-пистата съоръжение, да приведат ски пистите в съответствие с изискванията на Наредбата, с което се регламентира и безопасността на оръдията за сняг като вид съоръжения, които попадат в тази категория. Видно от съдържанието на самата наредба, в същата липсва изброяване на видовете съоръжения, като определянето им като такива е в зависимост от тяхното предназначение и функции. В този смисъл доводите, че съдът не е обсъдил възражението на защитата за съпоставка на двете Наредби, едната от които не е била приета и действаща към датата на деянието е напълно неоснователно.

ВКС не се съгласява единствено със становището на апелативния съд за нарушението на изискванията от Приложение 1 към Наредбата по раздел 2-ри, т.11 за осигуряване на оградни мрежи, дюшеци и колове /което е различно от това за обезопасяване на оръдието за сняг / и по т.11.5 за затваряне на опасни участъци от пистата, за които по делото липсват релевантни факти.

С оглед правомощията на ВКС подсъдимите не следва да бъдат оправдавани с изричен диспозитив по това обвинение.

По изложените съображения не е налице касационното основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК.

По оплакването за явна несправедливост на наложеното наказание:

Единствения довод от касационната жалба на подсъдимите е, че са признати за виновни в извършването на несъставомерно деяние, който с оглед извода за правилното приложение на материалния закон, не може да бъде възприет за основателен. Въззивният съд е намерил за правилни съображенията на първата инстанция, че наказателната отговорност на двамата подсъдими следва да се реализира при условията на чл.54 от НК и че не са налице основания за прилагане на чл.55 от НК. Подсъдимите не излагат и конкретни съображения в обратна насока, които да бъдат обсъждани.

Отчетеното в настоящото решение, че подсъдимите не следва да носят отговорност за част от инкриминираните им задължения, също не е от естество да промени оценката на обстоятелствата от значение за реализацията на наказателната им отговорност. В случая се касае до прецизиране на конкретни задължения по обезопасяване ски пистата, които в случая не са били приложими за процесния участък, поради което не рефлектира пряко върху обществената опасност на деянието и дейците.

Наказанието на всеки един подсъдимите е определено в рамките на специалния санкционен минимум от една година лишаване от свобода по чл.123, ал.1 от НК, изтърпяването му е отложено с минималния по размер изпитателен срок, поради което допълнителното му редуциране по размер в рамките на чл.54 от НК е недопустимо.

С оглед изложеното, не се констатира наличието на касационното основание "явна несправедливост" на наложеното на подсъдимите П. и Д. наказание, поради което въззивното решение следва да се остави в сила.

Водим от горното и на осн. чл.354, ал.1, т.1 от НПК, Върховният касационен съд, трето наказателно отделение

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 335/16.08.2018 г., на Софийски апелативен съд, НО, по в.н.о.х.д. № 1551/2017 г.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: